

Bilirkişilik Anısı-III

“Bir Vergi Vak’ası”

Elk. Müh. H. Avni Gündüz
avnigunduz@gmail.com

TEDAŞ Trafo atelyesinde çalışırken FUAR Elektrik işleri şefi arkadaşımız uğradı. Manisa kavşağında bir trafik kazası olduğunu, kavşağın ortasında bulunan belediyeye ait süs havuzundaki armatürlerin zarar gördüğünü ve bilirkişi olarak beni götüreceklerini söyledi. Benim konum değil falan dedim ama vakit olmadığını, malzeme tespit işi yapılacağını söyleyerek beni olay yerine götürdüler.

Konu aslında basit bir mala hasar verilmesi idi ama nedense mahkemelik olunmuş. 14-15 kadar armatürü belediye hemen her hafta alıp değiştiriyordur bir yerlerde diye düşündüm. Her neyse, tespitleri yapıp geri döndüm ve hasar bedelini o günkü piyasa değerleri ile hesaplayıp raporu verdim. Bana göre olay orada bitmiş idi.

Aradan uzunca bir süre geçmişti. Sayaç atelyesi şefi, “seni vergi dairesinden arıyorlar” dedi. Ben de “haa Anadolu bankasının içini boşaltmıştım, onun içindir” diye yanıtladım. Önemsemedim. Birkaç ay sonra tekrar aynı memur gelmiş, not bırakmış, Bornova vergi dairesine gidecektmişim. Ertesi sabah erkenden gittim ve memuru buldum. Konu Manisa kavşağındaki bilirkişilik ücretinin vergisi imiş. Ben ücret aldığımı hatırlamıyorum ama evrakta öyle yazdığına göre almışım diye kabul ettim. 1200 TL ücretin bir kısmı muaf ve kalanının belli bir yüzdesi ve gecikme faizi vs. Ödenecek tutar 100 TL civarında. Faizi vs. katlaya katlaya gitse 400 TL diye düşündüm. Peki dedim, ödeyeyim. Olmaz dedi! Sen Karşıyaka’da oturu-

yorsun oradaki vergi dairesine ödeyeceksin. Peki dedik, boynumuzu büküp ayrıldım.

Karşıyaka’daki Yamanlar vergi dairesine elimde sevk yazısıyla gittim. Dilekçe vermeme istediler. Bekliyoruz. Haber çıkmıyor. Sıkıldım ve ne haliniz varsa görün moduna girdim. Bir sene daha geçti. Elektrik şebekesinde beraber çalıştığımız bir teknisyenin kardeşi vergi dairesinde çalışıyormuş. “Bu şahsı tanıyor musun?” diye sormuş abisine. Hemen ertesi gün gittim. Bir “tanıdık” buldum ya işimi çözüp vergimi ödeyeceğim. Ancak tekrar dilekçe, tekrar komisyona girmesi için beyanname ve pişmanlık dilekçesi vermem istendi. Bir de sonraları aranmayan vergi numarası almamı söylediler. Onu da aldım. Beyanname nasıl dolacak dedim, dışarıda daktilocu’lar var, onlar doldurur dediler. Gittim. 1200 TL istediler. (enflasyon bu günlerdeki gibi hızla artıyordu ama yine de fazla gelmişti) Her neyse kendim doldurdum. Vallahi pişmanım diyerek de dilekçe verdim. Bir hafta sonra gelip takip edersin dediler.

Bir hafta sonra her gün vergi dairesine gidip soruyoruz. En sonunda öğrendim ki pişmanlık dilekçem kabul edilmemiş! (Bu arada neden pişmanlık dilekçesi istediklerini hala çözemedim) Borcum da 2800 TL olarak belirlenmiş. Hemen ödedim ve makbuzu cüzdana yerleştirdim. Rahat bir nefes almıştım. Öyle ya vergi borcumu sonunda ödeyebilmişim. Huzura erdim.

O yıllarda EMO Onur kurulunda görev yapıyorum. Dolayısıyla toplan-

tılar için hafta sonları Ankara’ya gidip geliyorum. Cuma günü saat 15 civarında otobüsler oluyor. Onlarla gece yarısına doğru varıp biraz dinlenme imkânı oluyordu böylece. Garaja gitmek için TEDAŞ’ın kapısındaki (şimdi GDZ) beki kulübesinde araç beklerken bizim vergi memuru çıktı geldi çantasında dosyalarla. Kimler borçlu yine diye takıldım ama gözüm de dosya içerisinde çevirdiği evraklarda. İsmimi görmeyeyim mi? Dur bir dakika dedim, benim de ismim var, bir bakalım. Tahmin edileceği üzere bizim bilirkişilik ücreti vergisi!

Cüzdanda duruyordu henüz ödeme makbuzu. Hem söyleniyorum, neden Bornova hala takip ediyor diye hem de makbuzu gösterip işlemi sonlandırmak istiyorum. Memur makbuzu vermeme veya makbuzla beraber vergi dairesine gelmemi isteyince “asfalyalar” attı. Evrağı elinden çekerek üzerine makbuz tarihini ve sayısını ve Karşıyaka Yamanlar vergi dairesince tahsil edilmiştir diye yazıp iki çizgi çektim. Evrak üzerine yazamazsın falan dedi ama araç gelince fazla uğraşmadan garaja doğru yola çıktım. Memur bey hala söyleniyordu.

Garaja varıp otobüse bindim. Vakit geçsin diye aldığım gazeteyi okumaya başladım. Alt tarafta küçük bir haber vardı: Maliye bakanlığı “tutarı 10.000 TL olan alacaklarının takibini bırakmış. Daha önceki rakam 5.000 TL imiş...

Son söz: Siz siz olun ödemediğiniz vergi büyük olsun. Küçük vergiler affa girse bile takip ediliyor.